

Durmuş Hocaoğlu

Devlet Şuûru Krizi

Yeniçağ., “Analiz” ., 02 Ekim 2006, Pazartesi., s.08
“Analiz” Sıra No: 451; 2006-113; Ekim-02

YENİÇAĞ

Son birkaç gün içerisinde, kelimenin tam ve hakikî mânâsıyla bir devlet şuûru krizi yaşamakta olduğumuzu gösteren birkaç mühim emâreye daha şahit olduk. Bunlardan birisi, Papa XVI. Benedictus’un tarihe kayıt düşen saldırgan – ‘agresif’ de demiyorum, ‘saldırgan’ – konuşmasıdır. Hâdise mâlûm: Papa, Bizans İmparatoru Paleologos ile bir Persli entellektüel arasında fi tarihinde geçen bir diyaloga atfen, İslâm’ın, “şiddet”ten başka yeni olan hiçbir şey getirmediğini ve ilâveten bir de akıl ile uyuşmadığını ileri sürdü; daha doğrusu, küfretti. Mes’elenin tarihî gerçeklik cephesi ayrı bir bahis[1], ilmî cephesi de ayrı. Konuya âşina olanlar bilir ki Hristiyanlık, bidâyetinden beri akli tehlikeli addetmiş ve ona karşı savaş açmış bir din olup, bu savaş el’ân dahi devam etmektedir. Burada asıl mühim olan husus, bu saldırgan uslûp ile konuşan zâtın bir din adamı kimliği yanında aynı zamanda, onu bütünleyen, bir devlet başkanı kimliği de taşımakta oluşudur: Birinci yanıyla mes’ele ilmî bir vasıf taşırken ikinci yanıyla da siyâsî bir vasıf taşımaktadır. İşte burada bir devlet olarak Türkiye’nin ortaya koyduğu tavır, gerçekten utanç verici olduğu kadar devlet şuûrunun nasıl zâil olduğunun da resmidir. Birkaç – o da sâdece “birkaç” - kısık ses dışında çıt çıkmamıştır; sebep anlaşılabilir değil: Başımızı dik tutarsak bizi AB’ye almazlar ve esâsen Türkiye de laiktir; bize ne İslâm’dan Muhammed’den.

Yaşadığımız bir başka mühim hâdise de, Amerika’da yayınlanan “Armed Forces Journal” isimli askerî bir dergide emekli bir albay olan Ralph Peters’in “Blood Borders” başlıklı makalesinde “daha iyi bir Ortadoğu” için kurulması öngörülen “Hür Kürdistan” ve parçalanması öngörülen Türkiye haritası karşısında devlet ricâlinin gösterdiği suskunluktur[2]. Basîret ve ferâsetten nasibdâr olan herkes, bunun herhangi bir makale değil, açık ve kaba bir ihtar olduğunu anlar; hele bu gibi kişiler bir de devlet çarkının başında iseler, o zaman yalnızca anlamakla yetinemezler tavır da korlar; devlet şuûru bunu gerektirir. Öyle birşey gördük mü?

Bahse mevzû bu makale elbette herhangi bir kişinin herhangi bir makalesi değil; açık bir mesaj ve tam da şu sıralar Talabânî’nin meydan okuması ile örtüşüyor. İsmi imâ etmek değil açıkça zikrettiği Türkiye’nin, hür ve müstakil (?) ülkesini tehdit ettiğini söyleyen Talabânî, bu ‘tehditkâr’ politikanın devam ettirilmesi durumunda kendilerinin de mukabele-i bilmiselde bulunarak “Türkiye’deki muhâlefete destek vereceklerini” ihtar buyurdu. Hangi muhâlefet acaba? Hangisi olursa olsun bu ifâde başlı başına tam bir siyâsî skandal olmakla beraber, her hâlde işbu muhâlefetin zâhirde DTP ve bâtında ise PKK olduğu, vasat seviyenin altındaki bir zekâ tarafından bile anlaşılabilirlik edemez; ancak, acaba böyle bir idrâk ve bu idrâkin îcâbı olan, devlet ciddiyetine ve vekarına yaraşır bir cevap gören oldu mu?

Cür’etin bu mertebesine bravo ve mââşallah! Söyleyene değil, söyletene bakınız. Kim onu söyleten diyen olursa, siz de ben de biliyoruz ki, devlet şuûru dumûra uğramış devlet erkânından başkası değil.

Ve bir başkası: Abdullah Öcalan, mahpus bulunduğu hücresinden verdiği tâlimatlarla örgütünü sevk ve idâre etmeğe devam ediyor; Türk milletine ve Türk devletine açmış olduğu savaşta yeni bir safha açarak ateşkes îlân ettiğini ve devletten demokratik açılımlar beklediğini bildiriyor.

Müthiş! İnanılır gibi değil, ama gerçek; devletin ve milletin düşmanı bir örgüt başı, devletin hapisanesini örgüt karargâhı olarak kullanıyor ve devlete tâlimatlar veriyor; iyi ama bu arada “devlet” ne yapıyor dersiniz? Bir tânesini söyleyeyim: PKK’nın her gün ortalama bir kişiyi katlettiği bir ortamda, hâlâ iç tehdit konseptinde “irticâ”yı birinci sırada tutmağa devam ediyor.

Bu da inanılır gibi değil, ama gerçek.

Bunun adı “devlet şuûru krizi” değilse nedir?

Öyleyse ne yapmalı?

[1] Bu konuda genç tarihçimiz Sayın Erhan Afyoncu’nun, bu diyalogun gerçek tarihî veçhesine ışık tutan kıymetli bir yazısı Bugün’de 17 Eylûl tarihinde yayınlanmıştır.

[2] Peters, Ralph., “Blood Borders, How a better Middle East would look”., *Armed Forces Journal.*, June 2006 Issue., URL: [<http://www.armedforcesjournal.com/2006/06/1833899/>], 13.07.2006

